

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 35.000

Letna inozemstvo Lir 50.000

Zračna pošta inozemstvo Lir 80.000

Poštno čekovni račun: šte. 11234499

Leto XL. - Stev. 19 (1998)

Gorica - četrtek, 12. maja 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 800

Papeško pismo ukrajinskim bratom

Kot je bilo napovedano, je sv. oče objavil svoje pismo, naslovljeno na ukrajinsko katoliško Cerkev v osebi kardinala Myroslava Ivana Lubačivskega. Začenja se z besedami »Veliki dan krsta« in nosi datum 14. februarja 1988, ko rimska Cerkev obhaja praznik sv. bratov Cirila in Metoda. V pismu papež ponavlja, kako je prišel krst v Kijev iz Carigrada, a tudi kako so prišli tja učenci sv. bratov in prinesli s seboj pismenke in prevode svetih knjig v ljudskem jeziku. S tem so že takrat uveljavili proces, ki mu danes pravimo »inkulturacija« vere tj., da se evangelij oznanja v jeziku ljudstva, da se molitve in tudi daritev sv. maše opravljajo v jeziku, ki ga ljudstvo razume. Poleg tega inkulturacija pomeni še, da se ohranijo tiste kulturne prvine naroda, ki niso v nasprotju z verskimi dogmami in moralnimi zapovedmi. Prav to, da so poleg misijonarjev iz Bizanca prišli tudi misijonarji iz tedanje Bolgarije s slovansko liturgijo in slovanskim jezikom, je neizmerno pomagalo, da se je ljudstvo v kijevski kneževini in pozneje v celi Rusiji in prek Sibirije do Tihga oceana tako kmalu brez hudih pretresov pokristjanilo.

Potem nadaljuje sv. oče z opozorilom, kako je Cerkev v Ukrajini še dolgo ostala povezana tudi z Rimom, dokler se ni polagoma dovršila ločitev od rimskega papeža. Toda ostala je nostalgija po edinstvi s katoliško Cerkvijo. Prvi tak poskus je bil za časa kijevskega metropolita Izidorja, ki je leta 1439 na koncilu v Firencah podpisal akt o zedinjenju. Toda ko se je vrnil v domovino, so knez in drugi z njim to zedinjenje zavrnili; metropolit Izidor je moral v izgnanstvo ter umrl v Rimu kot kardinal katoliške Cerkve in bil pokopan v baziliki sv. Petra.

ZEDINJENJE V BRESTU

Drugi bolj uspešen poskus zedinjenja se je izvršil v Brest-Litovsku leta 1596, ko je del škofov kijevske metropolije podpisal akt zedinjenja in je tako nastala ukrajinska katoliška Cerkev ali uniati. Ta je do bila svoj metropolitški sedež v Lvovu. »Zedinjenje v Brestu«, piše papež, »ni bilo naperjeno proti nikomur. Usmerjeno je bilo h graditvi ene Cerkve, ki naj bi tako na Zahodu kot na Vzhodu uživala tisto polno in vidno edinstvo, ki ima svoje korenine v isti veri in v istem krstu.« Toda naletelo je na tisoče ovir in tudi na preganjanje, katerega najbolj vidna žrtev je sv. Jozafat Kunčević, ki je umrl kot mučenec zedinjenja (1623).

Tudi kasneje so razni poskusi zedinjenja naleteli na slične težave in ovire. »Danes pa, v luči nove teološke miselnosti in ob novih razgovorih med katoličani in pravoslavni, iščemo nove poti, ki naj bi privedle do zaželenega cilja. Vendar krščanske skupnosti, ki so se rodile iz omenjenih poskusov in ki so stoletja in stoletja ostale zveste zedinjenju s Svetim sedežem, kakor jim je vest narekovala, imajo vso pravico do solidarnosti vseh katoličanov, posebno še rimskega škofa,« pravi sv. oče.

UNIATSKA CERKEV UKINJENA

Zatem preide na dekrete zadnjega koncila o Vzhodnih Cerkvah in o Ekumenizmu ter omenja smernice, ki jih ta dva dekreta dajeta pri delu za zedinjenje in glede sredstev, ki naj se jih sedaj poslužujemo, da se izpolni Kristusova želja: »Da bodo vsi eno.« Mimogrede govori o »izrednih preizkušnjah in velikih težavah, ki jih mora ukrajinska Cerkev prestopati v zadnjih desetletjih«. Torej ne omenja izrecno tistega hudega nasilja, ko se je leta 1946 morala cela ukrajinska katoliška Cerkev v nekdanji Galiciji nasilno vključiti v rusko pravoslavno Cerkev. Tedaj so zaprli vse katoliške šole in večino duhovnikov ter redovnikov. Med škofi so številni umrli v stalinističnih zaporih in taboriščih. Med zaprtimi ter interniranimi je bil tudi lvovski metropolit Josif Slipij. Šestnajst let je preživel v ječi in v taboriščih, dokler ni zanj prosil papež Janez XXIII., da so ga izpustili. Prišel je v Rim in tu umrl 7. septembra 1984, star 92 let. Njegov naslednik je Myroslav Ivan Lubačivsky, ki nosi naslov »višji nadškof v Lvovu Ukrajinskem«. Biva pa v Rimu.

Janez Pavel II. zaključuje to pismo z molitvijo k Materi božji: »Stisni na svoje prsi, o Mati, ljudstvo, ki trpi zaradi tistega, kar je izgubilo, ki pa vendar ne neha upati v boljše čase. Pomagaj tem svojim vernikom, da bodo mogli skupaj s svojimi pastirji in duhovno združeni z naslednikom sv. Petra v veselju slaviti tisočletnico in v navdušenjem v srcu peti zahvalno pesem Bogu in tebi, presveta Mati Bogorodica.«

Papež znova v Južni Ameriki

V soboto 7. maja je sv. oče znova odpoval v Južno Ameriko. Obiskal bo Urugvaj, Bolivijo, Paragvaj in Perú. Gre za države, ki so v vseh ozirih »težke«. Težke so zaradi političnih razmer, saj jim vlada daje diktature ali mlade in nestabilne demokracije. Težke zavoljo gospodarskih razmer; povsod velika brezposelnost, nizke plače, trgovina z mamili ipd. Težke pa tudi kulturno, ker je tam še veliko nepismenosti in nerazvitosti.

V nedeljo 8. maja so papeža v Urugvaju pozdravili z napisom: »Vrača se prijatelj!« Potovanje bo trajalo deset dni.

Rodomor v Sudanu

Prebivalstvo Sudana je jasno ločeno v dve skupini: na severu mohamedanski Arabci, na jugu črnci, ki so po veri kristjani ali animisti. Muslimanski sever izvaja pravi rodomor nad prebivalci juga, ki se pa upira in brani. Neki švedski pastor je povedal, da vojaki pobijajo po vaseh domaćine brez usmiljenja, dekleta pa odvajajo s seboj v sužnost. Mnogi bežijo v Etiopijo in Mengistu jim daje zatočišče, četudi sam na severu Etiopije in v Eritreji preganja upornike in pusti, da ljudstvo umira od lakote.

Slovenska skupnost se pripravlja na volitve

S spominom na rajnega deželnega podtajnika Slovenske skupnosti in navdušenega ter odločnega narodnega in političnega delavca Gradimira Gradnika se je v sredo 5. maja začela v Nabrežini seja deželnega tajništva SSK, ki je bila posvečena pripravi na junijske deželne volitve.

Deželno tajništvo je moralo z obžalovanjem vzeti na znanje negativni stališči tako slovenskih socialistov kot komunistov glede predloga, ki ga je pred časom posredoval slovenski javnosti prof. Samo Pahor o skupnem volilnem nastopu vseh slovenskih komponent. Ker predlog, za katerega se je SSK načelno izrekla, ni prodril, je toliko bolj pomembno, da se zagotovi in utrdi samostojno slovensko zastopstvo v deželnem svetu in drugih upravah, ki jih bo treba obnoviti 26. in 27. junija. SSK bo predložila liste slovenskih kandidatov v vseh petih volilnih okrožjih Furlanije-Juljske krajine. Smernice za njihovo sestavo je že določil deželni svet SSK 13.

aprila, ko je razpravljal o vseh možnostih za učinkovito politično akcijo Slovencev pri bližnji preizkušnji. Na volitvah se bo namreč ponovno preverjala življenjska volja slovenskega prebivalstva in naša odločnost, da se tudi zadnje obljube vladnega programa glede zagotovitve temeljnih pravic slovenski narodnostni skupnosti spremenijo v dejanja.

V tržaškem okrožju bo na vrhu kandidatne liste skupina nosilcev, v kateri bodo vidnejši strankini predstavniki iz Trsta in Gorice. V goriškem okrožju pa bodo po goriškem in tržaškem nosilcu izvoljeni predstavniki in drugi zastopniki iz vseh občin. Povsod bodo zastopani tudi člani Mladinske sekcije. V videmski pokrajini bodo kandidirali tako strankini vidni predstavniki kot domači zastopniki.

V nadaljevanju se je tajništvo SSK razpravljalo o oblikovanju volilne kampanje in pa o nekaterih bližnjih pobudah, med katerimi je treba omeniti obisk sku-

pine senatorjev in poslancev strank manjšin iz mešane parlamentarne skupine. Med njimi bodo nekateri podpisniki zakonskega predloga SSK o globalni zaščiti.

Tajništvo je obsodilo zadržanje strank, ki v deželnem svetu niso podprle predloga SSK, da bi novi deželni zakon o podporah zasebnim šolam podprl tudi slovenski šolski center v Špetru, dokler ne pride do zaščitne zakonodaje, ki naj prizna Slovincem videmske pokrajine pravice, da se šolajo v materinem jeziku. Pač pa je izreko priznanje deželnemu svetovalcu dr. Stoki, da je v komisiji prodril zahtevo, da novi zakon o podporah glasbenim šolam upošteva tudi slovenske potrebe. Prof. Bratuž je še poročal o srečanju političnih strank manjšin na Sardiniji, ki je bilo posvečeno sodelovanju na evropski ravni.

* * *

Italijanski katoliški dnevnik Avvenire je s precejšnjim poudarkom objavil poročilo, da je dežela Furlanija-Juljska krajina določila poldrugo milijardo lir za podporo privatnim šolam; 750 milijonov bodo dodelili posameznim zavodom za upravne stroške, 750 milijonov pa bodo dali kot podporo dijakom, ki obiskujejo privatne šole.

Naša dežela je prva, ki je na ta način praktično prišla na pomoč privatnim šolam in staršem, katerih otroci obiskujejo take šole. Ko omenjeni dnevnik poroča o tem zakonu, pove, da sta zakon odklonila PCI in SSK. Ne pove pa, zakaj sta ti stranki to storili, namreč ker niso priznali, da zasluži podporo tudi slovenska osnovna šola v Čedadu.

Katoliška Cerkev bo zastopana v Rusiji

Moskovski patriarh Pimen je poslal uradno vabilo v Vatikan za udeležbo na slovesnostih ruske pravoslavne Cerkve ob tisočletnici pokristjanjenja. Sv. oče je vabilo sprejel, toda sam ne pojde v Rusijo, marveč pošlje svojega delegata. Zastopal ga bo kardinal Casaroli, ki je državni tajnik in za papežem najvišja osebnost v Cerkvi.

V delegaciji bodo poleg kardinala Casarolija še francoski kardinal Etchegaray, predsednik tajništva Justitia et Pax, kardinal Willebrands, predsednik Tajništva za zedinjenje kristjanov, ter še drugi trije vatikanski monsignorji. Casaroli in Etchegaray bosta prisostvovala samo osrednjim slavnostim, ostali štirje pa vsem.

Poleg te uradne delegacije bodo šli na spominska slavlja še drugi škofje in kardinali, ki bodo zastopali posamezne dele sveta; skupno jih bo deset. Med njimi König iz Avstrije, Martini iz Milana, predsednik konference evropskih škofov, Jozef Glomp s Poljske, nadškof Trinh Van Can iz Hanoja (Vietnam), kardinal Vaivods iz Rige (Litva); šel bo tudi kardinal Laszlo Paskai, primas Ogrske. Zastopana bo zares Cerkev celega sveta, kot je želel papež v pismu »Pojdite po vsem svetu«: naj bo tisočletnica pokristjanjenja Rusije zaveda tudi celega katoliškega sveta.

Papež sam ne gre v Moskvo, ker je postavil dva jasna pogoja: da sme obiskati Litvo in pozdraviti tamkajšnje vernike ter da se uredi zadeva ukrajinske katoliške Cerkve (uniati). Moskovska vlada ni sprejela prvega pogoja, pravoslavna Cerkev pa ni sprejela drugega pogoja, kajti za pravoslavno rusko Cerkev so uniati kratkoma pravoslavni od leta 1946.

Kljub temu je dejstvo, da pojde v Rusijo kardinal Casaroli, razveseljuje in znači, da so nastale velike spremembe v Sovjetski zvezi v zadnjih dveh letih. Kajti pred štirimi leti mu je sovjetska vlada odklonila vizum, ko ga je hotel sv. oče poslati v Litvo, da bi se tam namesto njegove udeležbe slovesnosti ob 400-letnici smrti sv. Kazirima, zavetnika Litve. Generalni tajnik partije Černenko mu je takrat odrekal vstop.

Kard. Casaroli ni nov v sličnih opravkih. V Moskvi je že bil leta 1971, ko je podpisal v imenu Vatikana pogodbo o nerazmnoževanju atomskega orožja. Takrat se je srečal tudi z zunanjim ministrom Gromikom in drugimi sovjetskimi veljaki. Ze pred tem je opravil nekatere delikatne obiske v raznih državah vzhodnega bloka. K tem novim prijateljskim stikom med

pravoslavno rusko Cerkvijo in katoliško Cerkvijo je veliko doprineslo tudi molitveno srečanje v Assisiu leta 1986. Na to srečanje je prišel metropolit Filaret iz Kijeva, isti nadškof, ki je lani vodil številno zastopstvo ruske pravoslavne Cerkve na ekumenskih razgovorih v Benetkah. Prvi pa, ki je načel led odnosov med sovjeti in Vatikanom, je bil Janez XXIII., ko je pri Hruščevu dosegel, da je osvobodil lvovskega nadškofa Slipaja. Vatikanska diplomacija je znana, da tke svoje niti počasi in previdno, a stanovito.

Poljska spet na razpotju

1980-1988. V teh dveh letnicah se odigra drama sodobne poljske družbe in samega komunističnega sistema, ki je to družbo vklebil. Danes, po osmih letih znanega upora v Gdansk in odločnem nastopu Solidarnosti mimo temu sledečega vojaškega državnega udara generala Jaruzelskega in uvedbo strogega režima, lahko ponovno beležimo dogodke in situacije, ki po svoji vsebini in naravi odločno spominjajo na one leta 1980. Takrat je spet aktualno zazvenel stavek »V Varšavi vlada mir«, čeprav je bil to mir bolj poudoben onemu iz taborišč ali celo pokopališč.

Današnje stanje na Poljskem v marsičem spominja na dogodke izpred osmih let, čeprav seveda z nujnimi variantami in spremembami. Začelo se je v industrijskem mestu Nowa Huta, kjer je prišlo do stavk in zahtev delavstva. Nato se je vse nadaljevalo v obratih ladjedelnice Lenin v Gdansk, kjer je zaposlen tudi Nobelov nagrajenec za mir in nekdanji voditelj Solidarnosti Lech Walesa. In prav odločne zahteve delavcev tega baltskega pristanišča, njih stavke in podpora javnega mnenja — posebej študentov — so uspeli premakniti vso zadevo z mrtve točke. Oblasti so sicer uradno zavrnile vsako priznanje zlasti nekdanjemu svobodnemu sindikatu, zagrožile so s posebnim stanjem in dejansko aretirale vrsto znanih voditeljev Solidarnosti. Tudi niso poskušale kakorkoli zakrivati svoje žolčnosti do nekdanjega neodvisnega sindikata. Tako je npr. glasnik poljske vlade Jerzy Urban v intervjuju italijanski prvi televizijski mreži sploh odrekol Solidarnosti vlogo sindikata ter mu pripisal le politične težnje z negativnimi smotri.

Kot rečeno, so delavci načelno sicer uspeli nekoliko prodrati, saj so jim med drugim obljubili vsaj simbolično zvišanje

plač. Ni pa še nič gotovega. Pri vsem tem pa — kot znano — ni šlo toliko za gospodarske zahteve kot za priznanje pluralizma poljske družbe. Med drugimi dosežki stavke v Gdansk naj omenimo še, da bodo spet sprejeli na delo vrsto prej odpuščenih predstavnikov Solidarnosti.

Tudi general Jaruzelski verjetno skuša narediti korak nazaj. V nekem smislu je skoraj priznal, da sedanja reforma (ki je temeljila na podražitvah) zahteva spet nove reforme. O tem naj bi v kratkem odločil poljski parlament.

Zadnja poročila vedo povedati, da so delavci v ladjedelnici Lenin v Gdansk prenehali stavkati. Ostanjejo pa seveda odprta vprašanja, zavoljo katerih so oklicali stavko.

Pogajanja z nadškofom Lefebvrom

Vatikanski tiskovni urad je pred kratkim objavil daljše pismo papeža Janeza Pavla II. prefektu Kongregacije za verski nauk Josephu Ratzingerju. Besedilo govori o ustanovi oporečniškega nadškofa Marcela Lefebvra »Bratstvo sv. Pija X.« Člani tega bratstva so privrženci nadškofa Lefebvra in so zlasti nezadovoljni z uvedbo materinskih jezikov v bogoslužje in s spremembo mašnih obredov. V pismu papež naroča, naj se nadaljujejo prizadevanja, da bi se nadškof Lefebvre končno pobotal s Cerkvijo in z njim njegovi privrženci.

»Bratstvo sv. Pija X.« ima danes v semeniščih kar 360 gojencev. Nadškof je doslej posvetil 187 duhovnikov, zadnji čas pa govori, da bo posvetil tudi tri škofo.

Tudi to je znamenje novih časov v katoliški Cerkvi: izredna potrpežljivost z nepokornim škofom; v preteklosti bi Apostolski sedež že zdavnaj izobčil takega škofa.

Mengore - Marijina božjepotna cerkev Tolminske

Marijina božja pot na Mengorah

*Bodi pozdravljena, bodi češčena,
Mati Marija z Mengorske gore.
K Tebi prihajamo s prošnjo gorečo,
da nam pri Bogu sprosíš podpore.*

Tako pravi Marijina mengorska pesem. Naši predniki so se zbirali na Mengorah, ko so se zatekali k Mariji v stiskah in težavah, pri njej so iskali pomoč, varstvo, tolažbo. Sem so prihajali in še prihajajo kot otroci k svoji materi in mogočni priprošnjici. In ni jih razočarala. K Mariji pa se niso zatekali samo v stiskah in težavah (npr. za časa turške nevarnosti, ob kugi, ob tolminskem puntu), ampak tudi zato, da so pri njej iskali pomoč za vztrajnost v dobrem, da bi živeli kot kristjani in božji otroci. Zato so na romanju opravili spoved in prejeli sv. obhajilo. Ko so se prizadevali, da bi živeli kot kristjani, so upali in se pripravljali na obljubljeni deželo — nebeško domovino.

Cerkev na Mengorah je nastala leta 1480, v času ko so Turki že nekaj let prodirali v naše kraje. (Leta 1469 so bili pri Kanalu, leta 1477 so jih premagali pri Turškem križu severno od Doblarja; naslednje leto so Turki prišli po drugi poti na Volčansko, Tolminsko, pobili nekaj ljudi, ropali in požigali, več deklet in otrok pa odpeljali v sužnost. Prvič je bila cerkev popravljena leta 1513. Povečana je bila leta 1658, 12. septembra 1658 pa jo je slovesno blagoslovil kanonik iz Čedad. Cerkev je takrat dobila tri oltarje, posebno lep je bil oltar sv. Antona. Najbolj pa so ljudje občudovali lepo Marijino sliko na cerkvenem pročelju, ki jo je naslikal neki beneški slikar. Tedaj je že bila zgrajena tudi cerkev sv. Lucije na Mostu (leta 1612, posvečena leta 1624) in Tolminci so radi romali na Most na dan sv. Lucije, se ji priporočali za zdravje oči. Vendar je največ romarjev prihajalo na Mengore, zlasti v septembru na dan Marijinega imena, na nedeljo po prazniku Marijinega rojstva.

Med prvo svetovno vojno je bila cerkev na Mengorah porušena do tal. Tod je divjala soška fronta in Mengore so močno utrdili z rovi, jarki, kavernami in bunkerji, katere še danes vidimo. Cerkev so leta 1929 obnovili v glavnem s sredstvi vojne odškodnine, pa tudi z darovi dobrotnikov in prostovoljnimi delom. Pri tem delu je bil zelo požrtvovalen dolgoletni volčanski župnik Alojzij Kodermac, ki so mu zato rekli mengorski očka. Zvonik je bil prej gotski, sedaj pa se zaključuje s kupolo. Nekaj let kasneje so naredili kapelo za oltarjem v absidi, v kateri so namestili manjši oltar in postavili dve spovednici. Cerkev je bila obnovljena po načrtih arhitekta in slikarja Toneta Kralja. Umetniška slika mengorske Marije na oltarju je tudi delo Toneta Kralja in njegove žene Mare.

Med obema vojnoma so se romanja na Mengore zelo poživila. Poleg romanj so bile tu tudi duhovne vaje in srečanja za različne stanove (žene in dekleta, može in fante, za Marijino družbo), zlasti še, ko je bila leta 1931 zgrajena romarska hiša, ki pa ni več cerkvena last. Za prvo romanje moških fantov 4. in 5. oktobra 1931 se jih je zbralo 500. Ob romanju žena 21. in 22. avgusta 1932 je bilo celonočno češčenje Najsvetejšega, bilo jih je okoli 1.000. Na romanja so prihajali tudi iz sosednje Benečije.

Tudi po zadnji vojni so Volčani še romali na Mengore na sobote v postu, za praznik sv. Jožefa, na Vnebohod. Skupna stanovska romanja iz bližnje in širše okolice so bila za žene in dekleta na nedeljo ob prazniku sv. Ane, za može in fante ter za mladino pa septembra in oktobra. Marijino leto 1954 je privabilo na Mengore veliko ljudi, nad 2.000.

Leta 1985 smo obhajali 500-letnico Mengor. Prišlo je okoli 1.800 romarjev. Za to priložnost smo obnovili mengorsko cerkev. Z obnovo smo začeli že v letu 1984. Denarni prispevki so prišli iz vseh župnij tolminske dekanije, največ pa iz bližnjih župnij. Tako so Mostarji poskrbeli za pločvino za cerkvene žlebove in prekrili z bakreno pločvino kupolo zvonika, župljani

tolminske župnije so preskrbeli in vzdali nova železna okna ter postavili strelod. Največ pa so naredili Volčani, ki so s prostovoljnimi delom obnovili streho, stropce v cerkvi, kapeli in zakristiji ter prebelili notranjščino in zunanjšino. Družinska Pratika je zapisala, da je bilo to zgledno sodelovanje. Marija gotovo ne bo pozabila vseh tistih delavcev in dobrotnikov, ki so delali in darovali za obnovo mengorske cerkve.

»Glasilo« - Tolminski verski list, dec. 1987

Obisk delegacije manjšinskih strank

V ponedeljek 16. in torek 17. maja bo kot gost svetovalskih skupin SSK na obisku v Furlaniji-Juljski krajni delegacija poslancev in senatorjev manjšinskih strank.

Poleg obiskov in srečanj s predstavniki SSK, deželne uprave in drugih ustanov, bosta na sporedu dve javni srečanja, na kateri je toplo vabljeni naše občinstvo.

V ponedeljek 16. maja ob 19. uri bo v dvorani Palace Hotela v Gorici predstavitev novega zakonskega predloga SSK za globalno zaščito ob sodelovanju prvega podpisnika, valdostanskega senatorja Dujanya.

V torek 17. maja ob 11. uri v časnikarskem krožku v Trstu tiskovna konferenca valdostanskih, južnotirolskih in sardinskih parlamentarcev ter zastopnikov SSK. To bo priložnost za razgovor o manjšinski zaščiti, o položaju posameznih skupnosti, o sodelovanju med strankami manjšin, o bližnjih volitvah in o vprašanjih deželne avtonomije.

Skavtske obljube - Poliane '88

Starejši skavti danes posredujejo svoja skavtska prepričanja mlajšim, ki bodo nadaljevali to, kar smo mi izbrali za življenjsko izkušnjo. Naj bo njihova današnja obljuba resnično znamenje zvestobe Bogu, narodu, sočloveku in organizaciji.

Rastemo. To dejstvo nam je v ponos. Še so mladi, ki vedo, da bodo v skavtstvu našli spodbude za dejansko ljubezen do narave in človeka, ki jim je svet zidov in strojev sploh ne more dati. Ni vsak sposoben odpovedati se iluzorni udobnosti ob televiziji, računalniku in pouličnem žvotarjenju. Moral bi si vzeti čas. Naš razvoj je torej minimalen, saj organizacijo zapuščajo člani, ki niso prenesli zahtev, da morajo z aktivnostjo dajati, ne le sprejemati. Skrb zase, žal, prerase skrb za sočloveka. Zunanja publika gleda na nas in pričakuje velikih stvari, sprememb med našo mladino, dolgočasno in doma navajeno na pasivnost. Marsikdo nedejavno čaka, da se bo z nami avtomatično lepo počutil. Sam pa ne prispeva ničesar, da bi to pospešil in dosegel. Le aktiven, odprt človek more priti v odnos.

Stvarno se moram truditi, premagovati predsodke do oseb, graditi svojo osebnost

Nepričakovan obisk v Kremlju

V soboto 30. aprila smo vsi, ki gledamo poročila po televiziji ob 13.30, obstali, ko smo na ekranu videli generalnega tajnika sovjetske partije Mihaila Gorbačova, kako stiska roko moskovskemu patriarhu Pimenu in ga objema po ruski navadi. Patriarh Pimen je namreč v spremstvu še nekaterih škofov prišel na obisk v Kremelj. Prvič od oktobrske revoucije 1918 se je zgodilo, da je pravoslavni patriarh prestopil prag Kremlja.

Ob obisku je Gorbačov priznal: »Verniki so sovjetski ljudje, delavci in rodoljubi z vso pravico, da izpovedujejo svoje prepričanje.« Potem je še omenil »napake, ki so bile storjene v tridesetih letih in kasneje nasproti ruski Cerkvi, ko so verniki utrpeli tragične dogodke za časa kulta osebnosti«.

Toda, če hočemo biti pravični, ni vsa krivda na Stalinu. Ta je med vojno iskal podporo tudi pravoslavne Cerkve in ji vrnil 20.000 cerkva in sedem bogoslovnih semenišč. Hruščev, ki mu je sledil, je veliko teh Stalinovih dobrohotnih dejanj do Cerkve preklical in tudi sam dal porušiti številne cerkve. Za preganjanje vernikov v Sovjetski zvezi je kriv sistem, je kriva partija kot taka. Iz oportunitizma pa partija včasih popusti in dovoli Cerkvi kaj več svobode. Zato je vprašanje ali v okviru perestrojke misli Gorbačov v resnici dati vernikom več svobode ali pa postopa tako le iz oportunitizma, ker mu trenutno tako kaže. Vendar smemo upati, da bodo letošnje proslave tisočletnice pokristjanjenja Rus' prinesle resnično več svobode vsem veroizpovedim v Sovjetski zvezi.

Na lovu za slovenske glasove

Znano je, kako se je socialistična stranka na Tržaškem povezala z meščansko Listo za Trst, kar je zadnjič omogočilo, da je poslala v rimski parlament svojega predstavnika Camberja, o katerem pravi tržaški slovenski dnevnik, da je od parlamentarcev najmanj naklonjen slovenskim pravicam.

To je nagnilo slovenske socialiste, da so se na lanskem srečanju meseca maja v Medji vasi ogradili od te povezave. Letos 28. februarja pa so ustanovili organ na deželni ravni ob sestanku v Kulturnem

samovzgojno, kakor narekuje skavtska metoda. Spoznavam, da je vsakdo kovač lastne in hkrati skupne sreče. Ne morem čakati, da mi bo vse prineseno na zlatem krožniku. Bogatim se z delom in trudom. Neuspehov ne ponavljam; to je moja prva zmag. Ko je jasen pred mano motiv, da v organizaciji vztrajam, takrat čutim, da sem uspešen. Vsa sreča je v tem, da sem koristen. Z mladimi sem uspel ustvariti lastno srečo. Izredno se mi zdi, da je lahko človek resnično srečen le s človekom. Doživel sem novost, ki jo civilizirana družba vse več ima za norost.

Igor

Slovenski goriški skavti in skavtinja so imeli obljube 1. maja na gmajni pri Poljanah blizu Doberdoba. Dan je bil čudovit, okolica v polnem spomladanskem brstenju, da bi lahko rekli: »To je dan, ki ga je naredil Gospod.« Sredi travnika je bila maša, ki jo je daroval g. Marjan Markežič, prisotni so pa sveto daritev spremljali s skupnim petjem ob zvokih kitar. Lepo število jih je bilo sprejetih med volčice in veverice in prav tako v vrsto skavtov in skavtinja. Po kosilu so bile skupne igre skoro do večera.

Spomin na skavtske obljube v Doberdoba

Z GORIŠKEGA

V Štandrežu nasprotujejo gradnji livarne

Konzorcij goriške industrijske cone je sklenil s komaj zadostnim številom glasov sprejeti ponudbo podjetja Danieli iz Butria za gradnjo nove livarne za aluminij v industrijskem področju med Štandrežem in Sovodnjami. V okviru upravnega sveta konzorcija so bili trije člani, od skupnih sedem, proti takemu sklepu, med temi tudi predstavnik SSK prof. Marjan Černic.

Že pred tem sklepom je odklonilno stališče zavzela štandreška sekcija SSK. Gre namreč za objekt, ki naj bi zavzel 55.000 kv. metrov zemlje, kar v okviru predstavljaja ogromno površino. Poleg tega naj bi ga zgradili tik ob južnem delu Štandreža, tako da bi bila skupina hiš oddaljena le nekaj metrov. Livarna za aluminij pa predstavlja tudi eno najbolj nevarnih industrij za onesnaževanje zraka in okolja, in to ne samo za bližnje hiše, marveč tudi za Štandrež, Sovodnje in goriško mesto. Treba je tudi omeniti, da je v bližini večje število obratov, ki se ukvarjajo z živilsko industrijo. Sama zakonodaja in ministrski dekreti označujejo te vrste industrijo za posebno nevarno.

Zagovorniki, na srečo maloštevilni, te industrije ugotavljajo, da bi zaposlili kakih 70 delavcev. Pri tem pa ne upoštevajo, da bi večina te delovne sile, predvsem specializirane, prišla od zunaj in da bi lahko na isti površini zemlje zgradili od 5 do 8 manjših tovarn, ki bi lahko zaposlile še večje število delavcev.

RD

Evropsko srečanje na Sardiniji

V duhu medsebojnega sodelovanja manjšin oz. njih strank v Evropski gospodarski skupnosti je bil nedavno v bližini sardinskega glavnega mesta Cagliarija sestanek o tekočih vprašanjih. Še posebej je srečanje potekalo v smislu priprav na prihodnje evropske volitve, ki bodo prihodnje leto. Srečanje je pripravila Alliance libre européenne, ki ima sedež v Bruslju in povezuje skoraj vsa manjšinska gibanja zahodnoevropskih držav.

Poleg velikega števila predstavnikov od Irske in Vel. Britanije do Španije, Francije in Italije s svojimi manjšinami so bile prisotne vse manjšinske skupine v Italiji, ki so sodelovale na evropskih volitvah leta 1984. Tako stranke Union Valdotaïne, Okcitansko avtonomistično gibanje, Furlansko gibanje, Slovenska skupnost in seveda domačin — Sardinska akcijska stranka (PSd'A). Zborovanju so predsedovali izmenoma številni evropski poslanci, med njimi Columbu in Kuijpers. Med rimskimi parlamentarci sardinske stranke pa sta bila prisotna tajnik stranke sen. Sanna (tudi predlagatelj zaščitnega zakonskega osnutka SSK) in posl. Columbu. SSK je zastopal dr. A. Bratuž.

Novi inšpektor slovenskih salezijancev

Vrhovni predstojnik salezijanske družbe Egidij Viganò je po opravljeni konzultaciji imenoval za novega predstojnika slovenske salezijanske inšpektorije sv. Cirila in Metoda mag. Stanislava Hočevarja. Službo prevzame 16. avgusta letos. Novi inšpektor je bil zadnja leta ravnatelj Modstovega doma za slovenske dijake v Celovcu.

Novega predstojnika bomo v letošnjem maju vsi bolj poznali, ker beremo pri manjšiki pobožnosti šmarnice »Veliko znamenje«, ki jih je on napisal. V vsakodnevni razmišljanjih pogosto omenja dogodke iz življenja sv. Janeza Boska ob stoletnici njegove smrti.

K visokemu in odgovornemu imenovanju iskreno čestitamo in mu želimo veliko božje pomoči v novi službi!

Cerkev sv. Save v Beogradu

Srbska pravoslavna Cerkev se trudi, da bi dokončala gradnjo cerkve v čast sv. Savi v Beogradu. Cerkev bo verjetno največja na Balkanu, saj bo v njej prostora za 15.000 vernikov. Gradnja vzbuja med pravoslavni veliko zanimanje in tudi ponos. Gradbišče obiskujejo verniki iz raznih delov Srbije. V soboto 23. aprila npr. se je zbralo v delno dograjeni cerkvi okoli šest tisoč romarjev, ki so se pripeljali v Beograd s 128 avtobusi.

Škof iz New Yorka obiskal Kubo

Kardinal John O'Connor, nadškof v New Yorku, je pred kratkim obiskal katoličane na Kubi. Zanimivo je, da so kubanska sredstva javnega obveščanja kardinalove obisku namenila precej pozornosti. Do obiska je prišlo po izrecnem soglasju Fidela Castra. Ta je letos prvič tudi dovolil, da je prišlo v deželo 20 tujih misijonarjev.

Plešivo

Petnajst let slovenske maše. V nedeljo 8. maja so Plešivci obhajali pomembno obletnico: 15-letnico, odkar je bila vpeljana nedeljska maša za Slovence na Plešivem in v Krminu. Obrobna naselja Medane so po razmejitvi ostala tostran državne meje, po tudi v Krminu je bilo precej slovenskih družin, saj so po vojni imeli v Krminu celo slovensko šolo.

Za vse te slovenske vernike pa ni bilo nobene oskrbe v domačem jeziku. Toda prišel je zadnji koncil, ki je vpeljal liturgijo v živih jezikih. Tedaj so se oglašili Plešivci in Krminčani: Tudi mi hočemo imeti slovensko mašo! Duša te akcije je bil pok. Ivan Prinčič, na škofiji pa dr. Rudi Klinec, briški rojak. Nadškof Cocolin, ki je bil kot kaplan v Krminu, je poznal dejansko stanje in je brez težav dovolil, da se vsako nedeljo daruje sveta maša pri Subidi za slovenske vernike na Plešivem in v Krminu, in sicer ob 10. uri. Prvikrat so maševali v nedeljo 13. maja 1973; za dušnega pastirja je bil pok. prof. Mirko Rijavec.

Pobuda je bila posrečena, saj so k maši hodili v prav lepem številu slovenski ljudje s Plešivega in okoliških naselij ter iz Krmina. Osnoval se je cerkveni zbor, ki ga je vodil pok. Nando Simčič. Računano povprečno je bila in je deloma še danes udeležba pri nedeljski maši na Plešivem med najboljšimi v goriški škofiji glede na število slovenskih družin.

Ko je umrl g. Rijavec, je skrb za mašo prevzel msgr. Oskar Simčič, ki mu po potrebi pomagajo še drugi. Ker je tudi prvi organist Nando Simčič umrl, hodi igrat ga. Adela Podveršič iz Gorice.

Cerkev pri Subidi je bila ob zadnjem potresu poškodovana. Obnovili so jo zunaj in znotraj. Letos so postavili tudi ograjanje, zato je bilo tudi pozimi prijetnejše.

Naj povemo še, da je cerkveni zbor s Plešivega s svojo organistino v nedeljo 17. aprila šel v Milan ter tam pel pri slovenski maši v cerkvi sv. Tomaža. Pevcev in gostov je bilo za poln avtobus.

In še zadnja novica: Na Binkošti 22. maja bo pri maši ob 10. uri pel akademski cerkveni zbor frančiškanih cerkev v Ljubljani.

★

Vzgoja k zdravju: to je namen goriške pokrajinske uprave, ki je organizirala ciklus predavanj o tej važni zadevi. Predavanja so v goriškem Avditoriju, ul. Roma. Prvo predavanje je bilo 11. maja, naslednja pa bodo 17. in 25. maja ter 1. junija, vedno ob 18.30.

Iz življenja vernikov pri sv. Vincenciju v Trstu

Župnija sv. Vincencija Pavelskega je ena izmed mestnih župnij, kjer smo Slovenci prisotni. Je torej narodnostno mešana in je številčno največja v tržaški škofiji.

Slovenski verniki pri Sv. Vincenciju radi prihajajo k službi božji v našem jeziku, ki je vsako nedeljo ob 8. uri zjutraj. Mašuje salezijanec g. Stanko Živec iz ul. dell'Istria. Imamo tudi sobotno mašo, za katero poskrbi g. Cocci.

Poleg nedeljske službe božje je v naši župniji še več drugih obredov. Vsak prvi petek v mesecu je slovenska maša ob 8. uri zjutraj. V postnem času je ob petkih popoldne ob 17. uri križev pot. Molimo in pojejo pri vsaki postaji, kot je bil vedno običaj. Na Veliki petek in na Veliko noč je bilo letos v cerkvi precej vernikov. V maju so vsak večer ob 19.45 šmarnice. Molimo rožni venec, pojejo litanije Matere božje, poslušamo kratko berilo in prejmemo ob koncu blagoslov. Tudi šmarnice so pri nas lepo obiskane. Ko cerkveni koledar predvideva češčenje sv. R. Telesa, imamo Slovenci za to opravilo točno določen čas v dnevu.

Pri Sv. Vincenciju nimamo, na žalost, stalnega dušnega pastirja. A g. Živec, kateremu je poverjena skrb za cerkvene obrede, vedno rad ugodí našim željam. Ljubezniv je in ga imamo vsi radi ter smo mu hvaležni za trud, ki ga vlaga

ne le v nedeljsko mašo, temveč v vse obrede, ki se pri nas vršijo.

Slovenci v tej župniji imamo tudi svoj prostor, manjšo dvorano, ki se imenuje »Ognjišče«. V njej se zbiramo večkrat v letu. Vsak drugi ponedeljek v mesecu kar sami zmolimo rožni venec, litanije Matere božje, poslušamo krajše berilo ter začnemo in končamo s pesmijo. V Ognjišču molimo tudi ob devetdnevnih pred Brezmadežno in Božičem. V njem se zbirajo na tedenskem sestanku skavti pod vodstvom Davida Štrajna.

Božična polnočnica je pri nas vsako leto ob 22.30. Po maši zapojemo vsi skupaj z otroki pri jaslicah božične pesmi.

Petje gojimo v našem pevskem zboru, ki redno nastopa pri maši in drugih obredih. Vaje so ob sredah zvečer. Pevci so vsi požrtvovalni in v zboru sodelujejo tudi nekateri mlajši fantje.

Pred kratkim nas je že drugič obiskal g. škof ob pastirskem obisku. Tokrat smo se z njim stvarno pomenili in je bil tudi sam zadovoljen s tem, kar je pri nas slišal. Obljubil je, da bo po svojih močeh skušal rešiti naše težave. Letos je bila pri nas tudi sv. birma za nekatere mestne otroke, in to v času škofovega obiska.

Sedaj se pripravljamo na ljudski misijon za leto 1989. Pričakujemo, da nam bo dal priložnost, da se bomo bolje spoznali in se združili.

V Ognjišču gojimo tudi družabnost ob rojstnih dnevih in obletnicah naših župljanov. Ob teh priložnostih se nekoliko pozabavamo in ob dobri kapljici in prigrizku radi zapojemo. Vsi potrebujemo malce oddiha od vsakdanjega dela. Čeprav smo ljudje različnih značev in navad, se medsebojno spoštujemo in ljubimo, tudi če je treba kaj potrpeti, ker samo tako ohranimo bogastvo, ki izhaja iz naše povezanosti. - S. M.

Edi Žerjal razstavlja

V galeriji Tržaške knjigarne je pred kratkim odprl samostojno razstavo svojih grafik in grafičnih listov Edi Žerjal. Predstavitvene besede, ki so natisnjene v dvojjezičnem katalogu, je podal Milko Renar.

To je že 11. samostojna razstava Edija Žerjala, ki je dobro poznan širšemu krogu bralcev Goriške Mohorjeve družbe. Če vrsto let namreč skrbi za likovno opremo koledarja in ostalih mohorjev.

Program v veronski Areni

Verona pogosto priteguje pozornost tudi širše javnosti. V tem mestu je bil npr. sredi aprila na dvodnevem obisku tudi papež. Sedaj zaključujejo tam zimsko in pomladansko operno, baletno in koncertno sezono v gledališču »Filarmonico«.

Pripravljajo pa se že na 66. politen baletni in operni festival v Areni, ki bo trajal od 2. julija do 31. avgusta. Letošnji program obsega 10 predstav Ponchiellijeve opere »La Gioconda«, 14 predstav Verdi-jeve »Aide« (ta opera bo letos v Areni že trideseti na sporedu), 12 predstav Puccinijeve »Turandot« ter 5 predstav baleta »Grk Zorba« Mikisa Theodorakisa. Za 1. avgust je predvidena podelitev mednarodne pevske nagrade »C.A. Cappelli«. - *mab*

Tržaško romanje v Don Boskove kraje

Duhovska zveza v Trstu sporoča, da je rok za vpisovanje za skupno romanje v Don Boskove kraje in v Oropo potekel. Ker pa se je za to romanje prijavilo le 70 oseb, ga podaljšujemo do konca maja. Kdor se torej še ni vpisal, pa bi šel rad z nami, naj pohiti z vpisom. Romanje bo lepo, poučno, zanimivo in duhovno bogato.

Srečanje bolnikov in ostarelih

Duhovska zveza v Trstu vabi bolnike in ostarele na srečanje, ki bo na Binkošti, 22. junija ob 16. uri v cerkvi v Bazovici in v Slomškovem domu.

Vsa srečanja so vedno dobro uspela in pričakujemo, da bodo prijatelji bolnikov in ostarelih poskrbeli za prevoz le-tih v Bazovico. Pol ure pred srečanjem bo priložnost za spoved.

Predavanje patra Turola

Odbor za Marijansko leto 1987-88 iz Trsta je povabil znanega esejista in pesnika patra Daniela Maria Turola v naše mesto. Pater Turola je obiskal najprej škofa Bellomija, nato se je srečal s časnikarji, popoldne pa je predaval na tržaški univerzi o temi »Marija in naš čas«.

Občni zbor openske Hranilnice in posojilnice

V ponedeljek 25. aprila so se člani Hranilnice in posojilnice na Opčinah zbrali na 80. rednem letnem običnem zboru.

Poročilo Upravnega sveta je prebral predsednik Pavel Milič, obračun pa je podrobneje razčlenil ravnatelj dr. Drago Gantar. S preudarno politiko Upravnega sveta ter z marljivim in požrtvovalnim delom vsega osebja je tudi lani HPO dosegla lepe uspehe, saj je prebitek poslovne dobe presegel 2 milijardi 300 milijonov lir. Tudi premoženjsko stanje je zdravo. To je nujno potrebno, med drugim tudi zato, ker posojilnica gradi nov sedež.

Poročilo Nadzornega odbora je podal njegov predsednik dr. Stevo Kosmač. Na dnevnem redu so bile še številne točke, ki zadevajo poslovanje hranilnice, na koncu pa volitve štirih članov Upravnega sveta, ki jim je letos zapadel triletni mandat. Dušan Pangerc, Alojz Purič in Alfonz Guštin so bili potrjeni. Prof. Stanislav Soban, ki je dolgo let neutrudno in z velikim znanjem mnogo pripomogel k zavidljivemu uspehu HPO, pa tokrat ni več kandidiral. Na njegovo mesto je bil izvoljen prof. Robert Petaros.

Naj še zabeležimo, da je na platnicah dvojezične tiskane brošure, ki prinaša obe poročili in obračun, spominsko besedilo ob stoletnici ustanovitve kmečkih posojilnic Wilhelma Raiffeisna. V slovenskem besedilu je omenjeno tudi nastajanje takih kreditnih zadrug na Slovenskem. Poudarjene so zasluge, ki jih tudi na tem področju ima J. E. Krek.

V drugi polovici aprila sta imela občna zborna tudi nabrežinska posojilnica in Tržaška kreditna banka. Tudi ta dva denarna zavoda uspešno poslujeta. TKB je npr. prav pred kratkim odprla novo podružnico v Rojanu. - *mab*

Bane

V sredo 4. maja smo počastili svetega mučenca Florijana, saj je zavetnik vasi in stare cerkvice. Ta je še edini spomin na nekdanjo graščino Burgstallerjev. Služi

pa nepretrgoma za bogoslužje. Leta 1855 so vso stavbo obnovili. Od takrat je na zunanji levi strani vzdignjen grb grofov, ki so tam bivali. Do dancs je cerkva doživela več popravil, kar priča o navezanosti vaščanov na božji hram. Zadnja dela so še sveža. Tako je notranost vsa nova. Celotno manjši zvon redno vabi k bogoslužju.

Zaradi tega smo zavetnika sv. Florijana počastili skupaj z zaključkom obnovitvenih del. Pri maši je slovesno in dovršeno pel mešani zbor pod vodstvom mlade Melite Vidau. Tudi pri tem je viden sad truda in prizadevanja g. Franca Pohajčarja, ko njegovi mladi pevci vstopajo v dragoceno tradicijo slovenskega cerkvenega in narodnega petja odraslih celo kot dirigenti zbora ali ansamblov.

Praznovanje se je nadaljevalo v novem prostoru zadruge »Ban«. Vaščani so pripravili pravo presenečenje: zdravice, pozdrave, bogato obložene mize, umetno in ljudsko petje, enkratno doživetje prisrčne in vesele vaške družine.

Podelili smo skromno priznanje 16 vaščanom, ki so zavzeto delali pri zadnji obnovitvi cerkve: pergament z napis, ki jih je z umetniško roko izdelal Rinaldo Vremec ter fotografije cerkvice so delo Marija Maganje. Toda zahvala velja brez izjeme vsem, ki so kakorkoli izkazali svojo vzajemnost.

Obljubili smo si, da se bomo še srečali, če prej ne, bo to jeseni ob pevskem zboru, v veselju in s pesmijo.

V nedeljo 8. maja smo se še enkrat zbrali k slovesnosti z mašo, ker vsi niso mogli v cerkev na delavnik. - *Hvaležni župnik*

Občni zbor zadruge »Slov. dom«

»Samo v svojem lastnem domu lahko slovenske organizacije polno zaživijo in razvijejo svoje delovanje.« je dejal predsednik dr. F. Mlajca na XV. občnem zboru zadruge »Slovenski dom«, ki je bil 26. aprila na katerem so člani pregledali in odobrili obračun lanskega dela. Pomembnost te zadruge potrjuje živahno delovanje slovenskih organizacij, ki imajo svoj sedež v zadrugi prostori v ul. Donizetti 3, v središču mesta. Ob začetku zbornice se je predsednik poklonil spomenu zašumnega člana inž. Milana Sosiča.

Nekaj pojasnil

k članku F.V. »Barkovlje - Izredno Marijino slavlje«.

Zelo me je prizadel in užalil v zadnji številki Katoliškega glasa odlomek v tem članku, ki pravi:

»Ta procesija ni imela nič skupnega s paradom narodnih noš, kot se to pri naših procesijah v Barkovljah rado dogaja...«

Se kot otrok sem to »parado narodnih noš«, kakor jih imenuje F.V. rada obžudovala. V njih sem videla nekaj sakralnega, prav kakor cerkvena bandera in vezeni baldahin, pod katerim je Jezus blagoslovljal naše Barkovlje. Če kam, spadajo naše narodne noše prav v cerkev in v procesije. Ali naj jih vržemo na podstrešje, pošljemo v muzeje, ali pa naj služijo našim »strinam« za v grob, kakor se je v preteklosti prečesče dogajalo? Narodne noše so naše svetinje, izročilo naših prednikov, v njih je vtkana naša tisoletna kultura, trud in iznajdljivost naših prabab, ki so jih izdelovale v najtežjih pogojih življenja, z ljubeznijo in ponosom,

PRAZNOVANJE

SV. LEOPOLDA MANDICA PRI DOMJU

od 12. do 15. maja

v znamenju tisočletnice pokristjanjenja ruskega naroda

Četrtek 12. maja

17.30 Šmarnice in sv. maša

Nedelja 15. maja

9.30 Nedeljska sv. maša

16.00 Blagoslovitev nove ikone ruskih svetnikov sv. Vladimira, sv. Olge, sv. Borisa in Gleba; sledi vzhodna liturgija v bizantinskem obredu na ruski način. Slavnostni govornik: dr. Jožko Markuža

17.30 Kult. spored na dvorišču ob kapeli. Sodelujeta Ekumenski zbor iz Trsta ter osnovna šola Rimanje-Domjo.

ne samo zase, temveč tudi za potomce, zveste hčere slovenskega naroda.

Zato naj barkovljanska dekleta in žene le še uporabljajo svoje prelepe narodne noše pri vseh procesijah in naj jim bo v ponos, ko v teh nošah na rožnovensko nedeljo nosijo Mater božjo po barkovljanski obali.

Barkovljanka Zora Piščanc

Tržaška pokrajinska uprava razpisuje natečaj za 1 mesto vodje sektorja (finance in računovodstvo); natečaj je pridržan namščencem krajevnih ustanov, ki imajo najmanj pet let službe. Pogoji: diploma iz ekonomije in trgovine ali enakovredna. Rok za vlaganje prošnje zapade 16. junija letos. Prošnje poslati na: Provincia di Trieste, Segreteria della Presidenza, via Geppa, 21.

IZ KANALSKE DOLINE

Sv. Višarje

Prejeli smo daljše poročilo o Sv. Višarjah. Podana je dolga zgodovina te Marijine božje poti, ki se začne leta 1360, ko je neki pastir našel v grmu Marijin kipec, ki se še danes časti v cerkvi na Sv. Višarjah. Na tem kraju so sezidali cerkev. Zgodovina in usoda te božje poti je razgibana in polna doživetij. A o tem kdaj drugič.

Za sedaj je važno obvestilo, da na Sv. Višarje vozi žičnica. V poročilu je rečeno: »Sezona romanj se začne 24. junija in zaključí na prvo nedeljo v oktobru. Maše na gori so vsako nedeljo ob 9., 10.30, 12. in od 16. uri. Maša se bere v jeziku večine navzočih (slovensko, nemško, italijansko).«

Sedanja žičnica lahko prepelje 800 oseb na uro. Cena je 10.000 za gor in dol. Skupine imajo 1.500 lir popusta na osebo.

Toliko kot prvo obvestilo v pričakovanju, da bo žičnica od 24. junija dalje res vozila in ne bo služila samo smučarjem v zimskem času.

Deželni svetovalec dr. Drago Stoka se je te dni sestal s predsednikom deželnega odbora Biasuttijem in odbornikom Vespasianom z namenom, da ju opozori na težave pri prevozu romarjev na Sv. Višarje. Vespasian je dr. Stoki obljubil, da bo storil, kar je v njegovi moči, da bo žičnica na to božjo pot v letošnjem polletju normalno delovala.

★

Predstavitve nove knjige

V torek 10. maja je Celovška Mohorjeva družba predstavila knjigo dr. Marijana Zadnikarja »Gospa Sveta in Gosposvetsko polje«.

zavestno krščansko.

J. Nyerere, vidni bорец za afriški socializem, očita marksizmu neresničnost, ko trdi, da se socializem poraja le na ruševinah kapitalizma, iz borbe delavskega razreda. »Razredna borba ni rešitev, niti potreba, temveč nesreča.« Stara afriška družba ima drugačne korenine lastnega primitivnega socializma, »v katerem so sicer poznali revne in bogate (tribu), nihče pa ni umiral od lakote in nihče ni bil oropan človeškega dostojanstva. Vsak je lahko živel iz bogastva svojega tribu.«

Poslanstvo misijonarjev in Cerkev je v tem, da v pozitivne naravnosti afriške družbe prinaša Kristusovo osvobodilno »luč v razsvetljenje narodov«, kajti tuje ideologije pehaajo ljudstvo v temo. Zago-tavljajo, da so v službi človeka, v bistvu pa utrjujejo oblast nad njim. Cerkev je edina moralna moč, ki lahko nudi ljudstvu pošteno oporo.

(Dalje)

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - TRST
priredi v nedeljo 15. maja ob 18.30 v cerkvi v Škednju

KONCERT MARIJINIH PESMI

Zaire: tegobe in upi ljudstva pod palmami

MESTNA MRAVLJIŠČA

Ze pred desetimi leti je v Zairu četrtnina prebivalcev živela v mestih, kar je za Afriko nekaj izjemnega. Toda ta mesta nimajo razvitih infrastruktur in komunalnih naprav ter so brez potrebnega zaledja. Npr. Kinšasa, za Lagosom v Nigeriji, največje mesto v Afriki, je imela pred drugo svetovno vojno 40 tisoč prebivalcev, danes pa jih ima 2,5 milijona. Tu so strnjena vsa nasprotja Zaira: revščina množic in blišč novih bogatašev, komaj pokrite koče iz blata in griči, posejani z vilami, brezposelni reveži, ki tavajo po ulicah, kjer so parkirana vozila najdražjih znamk. Samo za kurivo v gospodinjstvih Kinšasa porabi letno 150 tisoč ton drv (ali oglja), kar po podatkih FAO pomeni sečnjo v gozdu s površino 5 tisoč hektarov

skozi 30 let. Zato je njena okolica postala puščava brez vegetacije. Nekaj podobnega doživljajo Lubumbaši in druga mesta, le da v manjšem obsegu.

Negodovanje in napetost naraščata. Tu in tam je celo v stranki slišati samoobtožbe. Mobutu že tudi včasih zgublja potrpljenje in izjavlja: »Če že kradete, kradite vsaj pretkano!« In če kakšen zahodni dobrotnik zmanjša pomoč Zairu »kot klasičnemu primeru korupcije«, kakor so to storile ZDA, se za ceno kobalta in bakra lahko kupijo prijatelji drugod. Resne opozicije pa sistem ne trpi. Amnesty International zatrjuje, da so zairski zapori polni in znani po svojih metodah.

Ko je bil papež Janez Pavel II. leta 1980 na obisku v Afriki, se v Kinšasi, zavetišču brezvestnih poslovnežev ter leglu dobičkarstva in tribunalskega, ni zbal javno zatrditi, da »Zaire potrebuje poštenih in pogumnih ljudi, ki sovražijo podkupovanje, laž in krivičnost«.

Toda težki problemi te mogočne dežele in revnega ljudstva ostajajo in se večajo. Na propagandnih plakatih piše z velikimi črkami: »Ljudsko revolucionarno gibanje je prvo, potem vse ostalo.« Res, tu je najprej sistem, državni stroj, zavajajoče geslo — potem šele človek. Zato škofje branijo človeško dostojanstvo, »saj je človek smoter socialnega reda in institucije mu morajo služiti, da se celovito uresničuje v vseh smereh: v politiki, gospodarstvu, kulturi in duhovnosti, ne pa da ga institucije zaslužujejo«. To je sicer ugotovitev, ki ne velja le za Zaire brez blagostanja, temveč še za druga ljudstva na zemeljski obli, ki grenko doživljajo, kar je že zdavnaj zapisal pesnik: »Manj strašna noč je v črne zemlje krili, / kot so pod svetlim soncem sužnji dnovi.«

UVOŽENE IDEOLOGIJE PUSTOŠIJO

Razne tuje materialistično in laicistično usmerjene ideologije igrajo hazardno igro

Koncert Marijinih pesmi v Štandrežu

Kakor smo že poročali, bo na binkoštno nedeljo, 22. maja, ob 17. uri v štandreški cerkvi koncert Marijinih pesmi. Nastopilo bo sedem zborov, v glavnem cerkvenih: mladinski zbor iz Štandreža, dekliški iz Števerjana, mešani zbori iz Štandreža, Podgore, Rupe-Peči in Pevme ter moški zbor »M. Filej«. Med izbranimi skladbami je največ Vodopivčevih, ostali skladatelji pa so: Rihar, Schoepf, Engelbert, Belar, Hladnik, Bricelj, Zangl, Laharnar, Jerab, Ferjančič, Gačnik ter Gorčana Brumat in Komel. Ob koncu bo kratek blagoslov. Koncert prireja v okviru Marijinega leta Združenje cerkvenih pevskih zborov - Gorica.

I. zaključni nastop gojencev glasbene šole »M. Filej«

Solsko leto se bliža h koncu, zato so po naših šolah in ustanovah že na programu zaključne prireditve. Eden takih nastopov je bil 20. aprila v Katoliškem domu v Gorici. Naslednji bo v četrtek 19. maja.

Tudi tokrat so gojenci glasbene šole poskrbeli za prijeten večer; nekateri so se izkazali za kar obetavne. Vsekakor je nastop dokazal, da je delo na šoli resno: gotovo zaslug dobrih profesorjev, organizacije, zavzetosti gojencev ter njihovih družin. V takih pogojih uspeh ne more izostati.

V trinajestih točkah sporeda so nastopili: Irena Bednarik, Sandra Lombardi, Alenka Sorč, Mitja Čevdek, Tiziana Zavadlav, Lucija Valentinčič, Miran Devetak (vsi klavir), Valentina Humar in Gabrijel Sfiligoj (harmonika), Erik Feri ter Arturo Miranda (kitara), Marko Gus in Giovanna Prizzi (duo kljunastih flavt).

Sporedu so sledili starši in sorodniki gojencev ter številni kulturni delavci in prijatelji.

Koncert mešanega zbora Hrast iz Doberdoba

V nedeljo 8. maja je v števerjanski župnijski cerkvi nastopil s celovečernim sporedom mešani zbor Hrast iz Doberdoba, ki ga vodi Hilarij Lavrenčič. Prej je zbor že nastopil v Doberdobi in v Štivanu.

Doberdobski zbor je predstavil kar se da pester spored, ki je šel od nabožne glasbe s skladbami Bohoriča-Hubada in Čajkovskega do slovenskih narodnih pesmi v raznih priredbah, pa do del srbskega skladatelja Mokranjca. Program je verjetno (zlasti za koncertni nastop v cerkvah, kot je bil zasnovan) še preveč pester in raznolik. Morda bi zlasti skladbe srbskega skladatelja (če že niso bile izbrane njegove znane duhovne kompozicije) lahko mirno zamenjala dela kakšnega našega priznanega avtorja in bi tako bil drugi del sporeda bolj enovit.

Levi del koncerta je nedvomno predstavljala prvi del, zlasti Liturgija sv. Janeza Zlatoustega, op. 41 P. I. Čajkovskega, v kateri ruski glasbeni mojster pozne romantike v mogočni muzikalni zasnovi, bogati in polni harmonije, reliefno oblikuje pravoslavno liturgijo v staroslavanskem jeziku. Pred tem so doberdobski pevci smiselno podali slovensko protestantsko jutranjo pesem, ki je že po svoji bolj asketski zasnovi in vsebini vse kaj drugega od razkošne pravoslavne maše.

V drugem delu je doberdobski zbor odpel štiri slovenske narodne pesmi v raznih priredbah (Lavrenčič, Hubad, Mirk, Pahor), Kernjakova Rož, Podjuna Zila in dve skladbi Stevana Mokranjca. Pesem Oj Doberdob je dirigent priredil za izvedbo dveh zborov, tako da je glavnina zbora pred oltarjem imela še zbor »echo« odmev na koro (v za to primerno skrojeni zasedbi).

Igor Stravinski je nekje zapisal, da se publika v svoji spontanosti izkaže vedno bolj iskrena od onih, ki se imajo za profesionalno umetniške sodnike oz. kritike. Če to prenesemo na sprejem občinstva pri števerjanskem koncertu, moramo gotovo zabeležiti kar se da ugoden odmev na koncertni večer. Tu ne bomo šli na dileme publika-kritika, podčrtali bomo le nekaj ugotovitev. Da je koncert uspel, je vsekakor dejstvo. Doberdobski zbor razpolaga z velikim številom lepih glasov, dovolj je zlitosti in pozna se dirigentova skrbna roka in naštudiranost, združena s smislom za smotno interpretacijo. Na drugi strani naj pa še poudarimo večkrat podčrtan širok vokalni razpon, ki seveda ustreza nekaterim izvedbam, ne pa vsem.

Na vsak način je doberdobski zbor dokazal, da je med najboljšimi pevskimi ansambli na Goriškem in da skupno s svojim dirigentom zasluži naše iskreno priznanje.

ab

Seja sekcije Slovenske skupnosti v Števerjanu

Na svojem sedežu se je v ponedeljek 9. maja sestel odbor krajevne sekcije SSK. Tajnik Dominik Humar se je najprej poklonil spomenu preminulega prijatelja in voditelja slovenske stranke Gradimira Gradnika. Pozdravil je nato nove člane odbora, ki so bili izbrani na zadnjem zboru in to Gerarda Falchicchia, Davorina Maraža in Jelka Komjanca. Pozdravil je nadalje prisotnega deželnega svetovaleca SSK dr. Štoko. Ta je nato podal v kratkih obrih poročilo o svojem večletnem delovanju v deželnem svetu in med drugim dal priznanje števerjanski sekciji SSK, da je znala ponovno vzpostaviti vzdušje sodelovanja v korist števerjanske skupnosti. Poudaril je še pomembnost prisotnosti mladih, saj sestavlja odbor števerjanske sekcije SSK devetnajst večinoma mladih članov.

Predsednik deželne SSK Marjan Terpin je odbor seznanil s pripravami na bližnje pokrajinske in deželne volitve. Potem ko je na Deželi propadel socialistični predlog za spremembo volilnega zakona v škodo slovenski stranki, imamo možnost, da bomo ponovno izvolili svojega svetovaleca. Deželno vodstvo je izbralo glavna kandidata, ki bosta Bojan Brezigar in dr. Mirko Spacapan. Kot predstavnika števerjancev bosta kandidirala za Deželo Hadrijan Corsi, za Pokrajino v našem okrožju pa občinski svetovalec Ivan Vogrič. Tako je sklenil odbor sekcije.

V nadaljevanju so še pretresli dnevni red bližnje občinske seje, na kateri bodo naši svetovalci iznesli tehtne predloge.

Širite „Katoliški glas“

Čestitamo Karolini z Jazbin!

Ob navzočnosti ministra Santuza in drugih osebnosti je bila poklicana na častni oder v prostorih goriškega Espomega s soboto 30. aprila tudi naša 83-letna vaščanka Karolina Medvešek vd. Prinčič z Jazbin. Dali so ji visoko priznanje za delo in trud, ki ga je opravila v svojem dolgem, težkem in plodnem življenju. Še jo lahko vidimo, kako ob nedeljah prihaja k maši v jazbinsko cerkev. Vedno je zvesta zdravim narodnim izročilom.

Vsa dvorana ji je zaploskala, ko jo je na oder spremljal sin Izidor, ki se tudi udeležuje v raznih vaških organizacijah. Njen sin je tudi Jožef, dolgoletni občinski svetovalec, izvoljen na listi Slovenske skupnosti.

Za trud in težave, pa tudi za stanovitnost in vztrajnost — v njenem življenju so bila tudi težava leta — ji je bila nagrada, ki jo je sprejela, skromno, a vendarle pomembno priznanje.

Vsi vaščani se s Karolino veselimo in ji toplo čestitamo. Tem čestitkam se pridružuje tudi naš list.

(Po števerjanskem vestniku)

EKUMENSKO ROMANJE V RUSIJO

od 26. avgusta do 2. septembra (ob tisočletnici pokristjanjenja Rusije) ACM v Trstu se želi udeležiti ekumenskega potovanja v Rusijo skupaj z dvema skupinama iz Slovenije. Število udeležencev je omejeno, zato priporočamo takojšnjo prijavo. Potovanje bo z letalom iz Ljubljane (Brnik) prek Beograda in obratno. Cena 1.050.000 lir. Niso vključeni stroški v zvezi s potrebnim vizumom, kakor tudi ne prevoz iz Trsta do Brnika in nazaj. Pri vpisu se vplača na račun 300.000 lir. Podrobna navodila kasneje.

Okvirni spored potovanja je naslednji: 1. dan: na potovanju (Ljubljana-Beograd-Moskva); 2. dan: Moskva-Zagorsk (z avtobusom); 3. dan: obisk pri pravoslavnem patriarhu v Moskvi in ogled mesta; 4. dan: Moskva-Leningrad (z letalom); 5. dan: Leningrad (ogled mesta); 6. dan: Leningrad-Kijev (z letalom); 7. dan: Kijev (ogled mesta); 8. dan: na potovanju domov (Kijev-Beograd-Ljubljana).

Prijave se sprejemajo pri kapeli sv. Leopolda Mandiča pri Domju (tel. 040/280805).

SKPD »F. B. SEDEJ« - ŠTEVERJAN vabi na

Briški praznik

med Borovci v Števerjanu

Sobota 14. maja ob 20.30: tekmovanje v briškoli (1. nagrada dva prašička), prosta zabava z ansamblom RŽ iz Kranja;

Nedelja 15. maja ob 18. uri: nastop mažoret iz Nove Gorice, komedija v dveh dejanjih »Geniji v kratkih hlačah«, ki jo izvaja Slovenski kulturni klub iz Trsta, nato prosta zabava z ansamblom RŽ iz Kranja;

Sobota 21. maja ob 20.30: tekmovanje v briškoli (iste nagrade), prosta zabava z ansamblom Happy day's iz Trsta;

Nedelja 22. maja ob 18. uri: nastop gojencev glasbenih šol iz Števerjana in Nove Gorice ter baletne skupine iz Štandreža, prosta zabava z ansamblom Prijatelji.

V primeru slabega vremena bo tekmovanje v briškoli v prostorih Sedejevega doma.

Šport

ODBOJKA

Ekpa C2. Skrito upanje se ni uresničilo: premagati doma prvouvršeni in še nepremagani Vivil. Čeprav je ekipa izgubila z 0:3 (12:15, 11:15, 15:17), igralci niso razočarali. Naleteli so na nasprotnika, ki je bil predvsem psihološko močnejši: ker ni imel ničesar izgubiti, je bil mirnejši in bolj zbran. Olympijcem pa se je poznala prav psihološka šibkost. Zavedali so se, kaj ta tekma pomeni (neposredno napredovanje v višjo kategorijo!); bali so se, da bi delali pogreške in bili odgovorni za poraz. Zato so bili nervozni, premalo drzni, preveč leseni in tudi premalo zaigrani.

To se je poznalo predvsem v negotovem sprejemu (res pa je, da je imel nasprotnik nevaren servis, čeprav jih je kar 16 zgrešil) in tako podaja ni mogel graditi, kot bi to bilo potrebno. Šibka točka pa je bilo predvsem blokiranje. Nasprotni blok je bil uspešnejši, naš blok pa ni mogel vedno ustaviti nasprotnih tolkačev na krilih. V vseh treh setih je prav to dejstvo zlasti v končnicah bilo odločilno. V prvih dveh nizih je nasprotnik takoj prešel v vodstvo z 8:2 oz. z 8:1, nato pa so ga naši igralci zagrizeno lovili in ujeli pri 12:12, oz. se mu približali do 10:13. Tudi v tretjem setu je Vivil povedel do 4:1, nakar se je začela ogorčena borba za točke do 15:15 in 16:15; naš tolkač (ki je bil tudi najbolj požrtvovalen) pridobi servis, ki ga naš igralec zgreši; naši tolčajo, nasprotnik reši in napade z levega krila, ki ga naš blok ne ustavi in obramba ne more rešiti.

Olympia je sedaj na tretjem mestu, sicer z enakim številom točk kot Sacile, toda s slabšo razliko v izgubljenih setih.

Under 14 Dečki. Igrali so proti Valu in izgubili z 0:3 (3:15, 4:15, 14:16).

Under 15 Dečki. V nedeljo bodo igrali v meddeželni fazi proti ekipi iz Falconare ob 11. uri dopoldne v telovadnici Olympije ob Katoliškem domu.

Prva Divizija Moški. Pomerili so se z moštvom Gasilcev iz Gorice in izgubili z 1:3.

OBVESTILA

V Ronkah bo odprtje novega sedeža dvojezične občinske knjižnice v soboto 14. maja ob 10.30. Prisotni bodo poleg občinskih oblasti Slovenci iz Laškega ter bo A. Pregarc predstavil svojo zadnjo zbirko pesmi.

Nastop gojencev glasbene šole M. Filej bo v četrtek 19. maja ob 20. uri v Katoliškem domu v Gorici.

Združenje »Most« in DSI priredita v ponedeljek 16. maja predavanje Tarasa Kermavnerja na temo »Krščanstvo, slovenstvo in civilna družba«, ki bo v Peterlinovi dvorani v Trstu. Začetek ob 20.30.

V Marijini cerkvi na Pečah v dolini Glinščice pri Boljuncu bo sv. maša v nedeljo 15. maja ob 16. uri.

Skupno tržaško škof. romanje na Monte Berico bo v soboto 18. junija. Vodil ga bo g. škof Bellomi. Odhod iz Trsta s posebnim vlakom ob 6.20; povratek ob 20.30. Cena za vlak 16.000 lir. Vpisovanje pri dušnih pastirjih do 10. junija.

Duhovne vaje za slov. duhovnike bodo v Trstu (Le Beatitudini) 29., 30. in 31. avgusta. Vodil jih bo koprski škof Metod Pirih.

Za Pastirčka: Verena Koršič-Zorn 18.000 lir.

Tečaj priprave na zakon

Vrši se v **Sežani**, v župnišču (Trg 28. avgusta, 4) v ponedeljek 6., v sredo 8., v petek 10., v ponedeljek 13. in v sredo 15. junija ob 20. uri.

Prijavite se en teden prej po tel. 003867/73029. Slovenski duhovniki na Tržaškem vabijo mlade, naj se tečaja udeležijo, ker se tako lahko pripravijo na skupno življenje v zakonu.

Tečaj je tudi v **Kopru** in sicer vsako soboto ob 19. uri v veroučni dvorani v Rotundi, ul. Izolska vrata.

Mladi naj ne odlašajo na zadnje tedne pred poroko. Tudi če se ne poročijo prihodnje leto, je koristno, da se tečaja udeležijo.

Prosimo, da obvestite mlade na to pravico!

DAROVI

Za Katoliški glas: Adele Jakl 15.000; N. N. 200.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N., Gorica 1.000.000; N. N. 40.000; N. N. 40.000 lir.

Justina K., Sovodnje: v spomin pokojnih Komjančevih za Katoliški glas 20.000, za Alojzijeve 20.000 in za Zavod sv. Družine 20.000, skupaj 60.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: N. N., Podgora 100.000; N. N., Trst 1.000.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Vojka in mama v spomin strica duhovnika Josipa Vidaua 50.000; Vojka in Maks v spomin na starše Martinz in Guldenbrein 50.000; N. N. majniški dar za nove lestence in drugo 310.000; N. N. za nove paramente 30.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugih: druž. Mantovan za nove paramente 50.000, skupina vaščanov v isti namen 30.000; Maver-Markon Marija prav tako 20.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Uča, Mino in Ale v spomin očeta Marija Trobea ob deseti obletnici smrti 100.000; Mary in Mira Bole v spomin vzornih družbenk Albine Mamolo in Ivanke Furlan 100.000 lir.

Za obnovo fresk v cerkvi v Bazovici: N. N. 20.000; Ema Križmančič 50.000; N. N. 50.000; Viktorija Tavčar 25.000; Ladislav Milkovič 10.000; Sonja Leban v spomin mame Marije 100.000; Ida Grgič 50.000; Karel Mezgec 5.000; N. N. 50.000 lir.

Za župnijsko dvorano v Bazovici: N. N. 50.000; Gilberto Kralj 50.000; romarji k Sv. Hemi 31.000; N. N. 17.000 lir.

Za cerkev na Pesku: N. N., Gročana 40.000; Vida Žagar v spomin moža Rudolfa 20.000 lir.

Popravljamo. Za popravila v cerkvi v Štandrežu je Lojzka Štanta darovala 100.000 in ne 10.000 lir kot smo zadnjič objavili.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 15. do 21. maja 1988

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.10 »Mladi pevec«. 11.15 »In mirno...« 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sportne vesti in prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Prva svetovna vojna. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Gospodarski tednik. 14.10 Otroški kotiček: Glasbene pravljice. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 V svetu mladih. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Koncert v cerkvi v Škednju.

Torek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Nediški zvon. 8.50 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Od prehrane do potrošništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Koncert v škedenjski cerkvi. 18.00 V. Vukmirovič: »Prvi somrak«. Igra.

Sreda: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Oddaja iz Režije. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Ženska in naš danes. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Ženska in naš danes. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 A. Rebula: »Absalomova pripoved«.

Četrtek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Od Milj do Devina. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Svet, v katerem živimo. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mešani zbor Primorci-Tabor iz Trebč. 18.00 Spomini na A. Rejca.

Petek: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Na goriškem valu. 9.00 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Umetnost in kultura. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroški kotiček: Pisani svet. 15.00 Tolstoj: Vojna in mir. 15.15 Umetnost in kultura. 17.00 Kulturna kronika.

Sobota: 7.20 Dobro jutro po naše. 8.10 Kulturni dogodki. 8.40 Za vsakogar nekaj. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Sobotni zbornik. 14.10 Oddaja iz Kanalske doline. 15.00 Človek človeku. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci. 18.00 »In mirno taval...«

Listnica uprave

Naročnino za Katoliški glas in Pastirčka je mogoče poravnati tudi v Katoliški knjižarni v Gorici; tja se lahko obrnete tudi v drugih upravnih zadevah, ki zadevajo Katoliški glas in Pastirčka.

Pojasnilo

V zadnji številki našega lista smo objavili sliko svetogorske Matere božje. Nismo pa povedali, da gre za podobo, kot so jo, dokaj pokvarjeno, izročili neznanzi v šrambo Vatikanu, potem ko so jo ukradli v goriški stolnici. Vatikan jo je zaupal p. Antonu Prešernu, ki jo je na svoje stroške dal restavrirati in so jo potem vrnili frančiškankam na Sv. gori. Podoba si torej še enkrat ogledite in jo primerjajte s sedanjo na glavnem oltarju na Sveti gori.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Vaš Hotel

34170 GORIZIA - GORICA (ITALY) - CORSO ITALIA, 63
TELEF. (0481) 82166 / 7 / 8 - TELEX 461154 PAL GO I